

Дамян Груеву

И ето нов пак гроб! И той, и той загина -
Юнакът Груев, там в неравната борба,
Великата душа, на жална си родина
Син славен, вожд сърдцат, будителна тръба.
Тръба, що в робски мрак зовеше за свобода,
За правда, за борба отчаяна с врага.
Падна и Груев там – о траур на народа!
В гореща кръв облян, заринат под снега.
Заспаха под снега юнашки сили левски,
Угасна огнен дух, замлъкна мощна реч...
О Македония, ти губиш своя Левски,
Най-верния си син, най-силния си меч.
Но не! Той жив е пак в делата си свещени,
Не мре духът велик – плът тленна само мре –
И Груевият дух светлей , одушевление
Разнася от Пирин до Белото море.
И неговият зов и мисъл благородна
Ще вдигнат хиляди герои и борци
Готови да умрат зарад земята родна,
Да грабнат лаврови или търнови венци...
Поклон на твоя гроб, зарит под снеговете,
Над който буря вий и пее вълчи вой,
Из който днес възкръсна и вечно ще ни свети
В слава лучезарна геройски образ твой!

Иван Вазов